

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Passio S. Iacobi Intercisi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

non dūm fuit vsque in hodiernum diem. Quocirca etiā si nihil aliud à viro illo fuisset elaboratum, & non alia omnia, quæ vel singula sufficiunt ad laudem conciliandam: opus tamen tale suscepisse, & id tam præclare effectum reddidisse, viro pro quouis ad laudem fuisse cerit.

Atq; ego quidem nolo conferre eius opera cum scriptis externorum sapientum. Cap. 14. Quid enim, si ex his alij quidem composuerunt Parathenaica, alij autem prælium Peloponnesiorum & Atheniensium magnifica dictione composuerunt: & alij quidem contra oratores decertarunt, alij verò pro oratoribus: in quibus est quidem insignis & manifestus redundans verborum ornatus: est autem brevis & imbecilla vtilitas. Cum his ergo nollem ego meū conferre athletam. Sed si quis mihi hoc dederit, ego eum exaquaerim ijs, qui laborarunt in conscribendo Euangelio, & profundum verbi sunt interpretati. Quorum enim sunt fines æquales, eorum sunt etiam principia similia: & si salus animarum apud vtrunque est finis argumentorum, quidni etiam fuerint causæ inter se pares, & steterint scriptores in eadem trutina, aut, vt dicam quod nostrum est, fuerint etiam ex æquo hæredes? Quàm multis autem fortis viri coronis non fuerit coronandus hic vir admirabilis, immò verò quibus non est iam coronatus, cum ad Deum ascenderit, & apud illos ducat choros, quorum mores & vitam hic circumscripsit? Nam vel in fine ostendit, qualem vitam egerat. Non enim cum veluti abscissum aut diuisum fuisse dicunt ijs, qui viderunt: sed videbatur veluti à quodam vinculo liberari, & hilari nutu se extendere ad ducentes Angelos, & quodammodo seipsum tradere illorum manibus, vt citò emigraret è corpore.

Sanctorum animæ in caelis sunt.

Et sic quidem est mortuus: fuerunt autem statim omnia, & non tunc solūm, suauis odore plena: nec in diem tertium, sed etiam in multos dies postea, donèc fuit solus conditus in sepulcro: & locus perpetuò talem emisisset odorem, nisi se aliqui tam iniquè gessissent, vt aliqd corpusculum proptèr eum deponerent. Simul atquè enim hoc magno illi viro accidit, desijt fons ille suavis odoris. Atque hic quidem contractus, ò virorum omnium oprime & eruditissime, satis superque ostendit puritatem tuam & sanctitatem. Nam alia quoquè tibi sufficiunt ad accuratissimam virtutis summationem. Tu autem sis mihi propitius, si non perfectè exposui omnem tuam virtutem, neque ex omnibus tuis bonis tibi parem attuli laudationem, nec mihi irascaris propter ea, quæ sunt à me prætermissa: sed eorum quæ scripsi, memineris, si eorum, qui hic sunt, est vlla memoria vestris purissimis & diuinissimis animis: In Christo Iesu Domino nostro: cum quo patri cum sancto spiritu gloria, honor & potentia, nunc & semper, & in secula seculorum, Amen.

Cap. 14. Odor suavis in multos dies ad exanime corpus Metaphraita.

ARIUS
V III
5

PASSIO S. IACOBI INTERCISI, VT HABETUR IN PERANTIQUIS MS. CODICIBVS, QVIBVS consentiunt Martyrologia & compendium certaminis eius quod habetur in Nicephoro Eccle. Hist. Lib. 14. Cap. 20.

IACOBUS martyr, cognominatus Intercisus, nobilis Nouembr. 27. genere sed fide nobilior, ex regione Persarum & ciuitate Elape oriundus fuit. Hic ex Christianissimis parentibus ortus est, & vxorem Christianissimam habuit: Eratque notissimus Regi Persarum, & inter optimates primus. Idigerdem hunc appellat Nicephorus. Accidit autem vt à principe nimio amore seduceretur, & ad colenda idola flecteretur. Hoc autem mater & vxor audientes, protinus sic ei scripserunt: Obedièdo mortali, deseruisti eum qui vita est: placendo futuræ citò putredini, deseruisti sempiternum odorem. Veritatem in mendacium commutasti, & mortali obtemperans, viuorum ac mortuorum iudicem reliquisti. Noueris igitur nos amodò à te futuras extraneas, nec tecum deceterò aliquatenus moraturas. Cum autem has literas Iacobus legisset, amarè stens ait: Si mater mea quæ me genuit, & vxor mea extraneæ factæ sunt: quanto magis à me extraneus factus est Deus meus? Cum ergo pro errore suo plurimū afflixisset, nuncius venit ad principem, qui diceret Iacobum Christianum esse. Quem princeps aduocans, ait: Dic mihi, Nazareus es? Cui Iacobus: Etiam, Nazareus sum. Erille: Ergo magus es. Cui Iacobus: Absit à me magum esse. Cum ergo Accusatur apud Regē qd sit Christianus.

ci

ei multa supplicia minaretur, dixit Iacobus: Non me perturbant minæ tuæ, quia tanquam ventus flans supra petram, furor tuus aures meas citò pertransit. Cui princeps: Noli imprudenter agere, nè graui morte pereas. Cui Iacobus: Hæc mors, non mors, sed somnus potius est dicendus, cum post modicū resurrectioni tribuatur. Cui princeps: Non te seducant Nazarej dicentes, mortē esse somnū, quia magni imperatores timuerunt eam. Cui Iacobus: Nos nō timemus mortē, quia de morte ad vitā transire speramus.

Tunc princeps amicorū consilio, hanc super Iacobum tulit sententiam, vt ad aliorum terrorem membratim Iacobus puniatur. Cum autem quidam ex compassione super eum flerent, ille ait: Nolite super me flere, sed super vos ipsos flete: quia ego ad vitam pergo, & vobis supplicia æterna debentur. Tunc carnifices pollicē manūs eius dexteræ absciderunt: & exclamans Iacobus ait: Liberator Nazarene suscipe rami

Membratim
interceditur
corpus eius.
Iohan. 5.

arboris misericordiæ tuæ: Nam à cultore vineæ farmentum absciditur vitis, vt portus germinet & vberius crescat. Cui carnifex: Si assentire vis, adhuc tibi parco & medicamenta adhibeo. Cui Iacobus: Nōne perspexisti stipitem vitis, quia cum amputantur farmenta, ille nodus qui remanet, suo tempore, cum terra incallescere incipit, per singula abscisionis loca producit germina? Si igitur vitis putatur vicissitudine temporis vt germinet, quanto magis fidelis homo qui in vera vite Christo compactus est: Tunc accedens carnifex secundum abscidit digitum. Beatus autem Iacobus dixit: Suscipe duos ramos quos plantauit dextera tua, Domine. Abscidit & tertium: & dixit Iacobus: De triplici tentatione liberatus, benedicam patri & filio & spiritui sancto: & cum tribus creptis pueris de camino, confitebor tibi Domine, & in choro martyrorū psallam nomini tuo Christe. Abscisus est & quartus: & Iacobus dixit: Protektor filiorum Israël, qui in quarta benedictione pronuntiatus es, suscipe à seruo tuo quartam confessionem quarti digiti, tanquam in Iuda benedicti. Absciso quinto, dixit: Completum est gaudium meum.

Christus vi-
ti compara-
tur.

Dan. 3.

Gen. 49.

Tunc carnifices ei dixerunt: Parce iam nunc animæ tuæ, nè pereas: nec cōtristeris si vnā manū amiseris, quoniam multi sunt vnā tantū habentes, & multis diuitijs & honoribus abundantes. Beatus Iacobus dixit: Quando pastores incipiunt pecora tondere, nunquid tantū dextrum vellus auferunt & sinistrū dimittunt? Si ergo pecus, quod animal brutum est, totū vult vellus auertere, quanto magis ego homo rationalis non dedignabor pro Deo occidi? Accedentes ergo impij ad sinistrā manum, digitum minimū inciderunt: & Iacobus dixit: Tu Domine cum esses magnus, paruus & minimus pro nobis fieri voluisti. Et idcirco tibi reddo corpus & animā quam creasti & proprio sanguine redemisti. Abscinditur & septimus digitus, & ait: Septies in die laudē dixi tibi Domine. Abscinditur octauus, & ait: Octauo die circumcūsus est Iesus Christus, & octauo die circumcūditur Hebræus vt transeat ad legales caremonias, & mens serui tui Domine transeat ab his incircūcis & coinquinatū habentibus preputium, vt veniā & conspiciam faciem tuam Domine. Inciditur nonus digitus, & ait: Hora nona tradidit Christus in cruce spiritum. Vndē & ego Domine in dolore noni digiti tibi confiteor & gratias ago. Inciditur decimus, & ait: Decimus numerus est in præceptis: & Iota, prima litera nominis Iesu Christi. Tunc quidam de adstantibus dixerunt: O dilectissime quondā noster, profiteri tantū coram consule, vt valeas videri: Licet enim abscisæ sint manus tuæ, sunt tamen peritissimi medici qui tuis doloribus valeant subuenire. Quibus Iacobus dixit: Absit à me nefanda simulatio. Nemo enim mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei.

Psal. 118.

Luc. 2.

Gen. 17. 21.

Matt. 27.

Mar. 15.

Exod. 20.

Luc. 9.

Tunc indignati carnifices, accesserunt & pollicē dextri pedis absciderunt, & Iacobus dixit: Pes Christi perforatus est, & sanguis exiuit. Absciditur secundus digitus pedis dextri, & ait: Magnus mihi dies est hic præ omnibus diebus. Hodie enim ad Deum fortem conuersus ibo. Absciderunt & tertium, & ante ipsum proiecerunt. Et subridens Iacobus, dixit: Vade tertie digite ad socios tuos, & quæ admodum granū tritici multum fructum affert, ita & tu in nouissimo cum socijs tuis requiesces. Absciditur quartus, & ait: Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc cōfitebor illi. Absciditur & quintus, & ait: Nunc incipia dicere ad Dominum, quoniam dignū me fecit socium seruis suis. Tunc accedentes ad pedem sinistrum, digitum paruum absciderunt, & dixit Iacobus: Digite parue confortare: quia paruus & magnus vnā habent resurrectionem. Capillus capitis non peribit, quanto minus à socijs tuis separaberis? Absciditur secundus, & Iacobus ait: Destruite veterem domum, quia splendidior paratur. Absciditur tertius, & ait: Tunc ionibus firmatur in cuspide. Absciditur

Psal. 41.

Paruis & ma-
gnis vna est
resurrectio.

Luc. 12. & 21.

quidam de adstantibus dixerunt: O dilectissime quondā noster, profiteri tantū coram consule, vt valeas videri: Licet enim abscisæ sint manus tuæ, sunt tamen peritissimi medici qui tuis doloribus valeant subuenire. Quibus Iacobus dixit: Absit à me nefanda simulatio. Nemo enim mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei. Tunc indignati carnifices, accesserunt & pollicē dextri pedis absciderunt, & Iacobus dixit: Pes Christi perforatus est, & sanguis exiuit. Absciditur secundus digitus pedis dextri, & ait: Magnus mihi dies est hic præ omnibus diebus. Hodie enim ad Deum fortem conuersus ibo. Absciderunt & tertium, & ante ipsum proiecerunt. Et subridens Iacobus, dixit: Vade tertie digite ad socios tuos, & quæ admodum granū tritici multum fructum affert, ita & tu in nouissimo cum socijs tuis requiesces. Absciditur quartus, & ait: Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc cōfitebor illi. Absciditur & quintus, & ait: Nunc incipia dicere ad Dominum, quoniam dignū me fecit socium seruis suis. Tunc accedentes ad pedem sinistrum, digitum paruum absciderunt, & dixit Iacobus: Digite parue confortare: quia paruus & magnus vnā habent resurrectionem. Capillus capitis non peribit, quanto minus à socijs tuis separaberis? Absciditur secundus, & Iacobus ait: Destruite veterem domum, quia splendidior paratur. Absciditur tertius, & ait: Tunc ionibus firmatur in cuspide. Absciditur

SUI

FI

ciditur & quartus, & ait: Conforta me Deus veritatis, quoniam in te confidit anima mea. Absciditur & quintus, & ait: Ecce tibi Domine vicefies immolor.

Pfal. 58.

Tunc accedentes, pedem dextrum absciderunt: & dixit Iacobus: Nunc offeram munus celesti Regi, pro cuius amore hac patior. Absciderunt & pedem sinistrum: & B. Iacobus dixit: Tu es qui facis mirabilia, exaudi Domine & salua me. Absciderunt dextram manū, & ait: Misericordie tue adiuuent me. Ad sinistram ait: Tu es Deus qui facis mirabilia. Absciderunt dextrū brachium, & ait: Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominū in vita mea, psallam Deo meo quandiū fuero. Absciderunt & sinistrum, & ait: Circunderūt me dolores mortis, & in nomine Domini vindicabor in eis. Tunc accedentes, absciderunt suram dextri pedis, scindentes vsq; ad femur. Tunc B. Iacobus in effabili dolore grauatus exclamans, ait: Domine Iesu Christe adiuua me, quia circunderunt me gemitus mortis. Et ait ad carnifices: Carnem nouam induet me Dominus, quam vestra vulnera maculare nequibunt. Iam carnifices defecerāt eo quod à prima hora diei vsq; ad nonā in eius incisione sudāssent. Tunc iterum accedentes, sinistri cruris suram absciderunt vsq; ad femur. Tunc exclamans B. Iacobus dixit: Dominator Domine exaudi me femiuuum, viuorū & mortuorum Deus. Digtos Domine non habeo, vt ipsos ad te porrigā: nec manus, vt eas ad te extendam. Pedes mei truncati, & genua mea demolita sunt, vt tibi genua flectere non valeam, & factus sum velut casura domus ablatis quibus sustentatur columnis. Exaudi me Domine Iesu Christe, & educ de carcere animā meam. Hoc cum dixisset, vnus de carnificibus accessit, & caput eius amputauit. Christiani igitur occultè accesserūt, & corpus eius rapientes honorificè sepeliētur. Passus est autē quinto Calend. Decembris.

Eccē martyris patientiam in amputatione singulorū membrorum. Psal. 71. 76. Psal. 145. Psal. 17. & 144.

Oratio eius sub mortē.

Caput ei ad vltimū amputatur.

ARIUS

DE EODEM S. IACOBO INTERCISO, EX

Nicephori Callisti Ecclesiasticæ Historiæ Lib. 14. Cap. 20.

Innita verò alia ab audacibus & impijs illis quoquē tentata sunt. Quale videlicet & illud est in Iacobo Persa parratum. Is enim cum Christianus antea fuisset, propter intercedentem sibi cum Isidgerde Persarum Rege amicitiam, paternam religionem reiecerat. Postquam autem per matrem & coniugem rursus ad fidem Christi admonitus reuertit, & eam rem princeps agrē tulit, acerbam quandam, & propter nouitatem admirandam, post supplicia multa subiit mortem. Nam vbi articulis & iuncturis quibusque, in commoda & apta totius corporis membrorum conformacione, ex manibus, brachijs, pedibus & furis ei resectis, reliquum nihil quā vnā cum ventre caput solum habuit, quoniam ne rum quidem fidem in Christum abiecit, & id ipsum postremò ferro amputatum est. Minimè verò mirandam, si rerum vniuersarum Dominus feritatem illorum sustinuit. Nam & qui Constantini imperium præcesserunt principes, rabiem suam aduersus verā pietatis amatores euouerunt. Inprimis verò Diocletianus omnium grauissimus, ipso augusta & veneranda Passionis die, ecclesias sub imperio Rom. vbiq; omnes euertit. Et nouem elapsis annis, illæ quidem ad priorem florentes rediēre statum, ac potiùs & pulchritudinem, & amplitudinem multò præstantiorem recepēre. Diocletianus autem postremò disperijt, & cum impietate extinctus est.

Iacobus Persa ex Christiano ethnicius. Idē denuò Christianus. Luculē tissimum eius martyrium.

Deus per longanimitatē suam Ecclesiæ tyrannicos persecutores sustinet.

Diocletiani interitus.

VITA S. BILHILDIS VIDVÆ ET SANCTI MONIALIS, VT HABETVR IN BREVIARIO

Moguntino recens emendato.

TEMPORE, quo Clodoueus Francorū potiretur imperio, fuit in Orientalis Franciæ oppido Hocheimio vir clarissimus, Iberimus nomine, qui ex Mechtrida coniuge sua Bilhildem filiam suscepit. Qua ætate cum in Gallia & Germania Gentiliū etiā dūm superstitio apud plerosq; vigeret, parentes beatæ Bilhildis occultè Christianorum sacris fauebant. Quo factum est, vt in ipsis infantia annis filia Vuireburgum delata, ibidem catechumena quidem facta sit, sed baptismum tamen non consecuta. Accedente autem ætate, licet ignoraret puella se regenerationis lauacro carere: purum nihilominus in suo pectore Christofito

Nouēbr. 27. Alij Matildem habēt. Parentes S. Bilhildis.